

Uden for tillægsbetænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Chr. Rasmussen: Udvalget har mellem anden og tredje behandling haft et møde og herunder modtaget 2 ændringsforslag fra den højtærede landbrugsminister. Det første går ud på en klargørelse af en udtalelse, der allerede var fremsat i den først afgivne betænkning; det andet drejer sig om, at kommunerne overtager de udgifter, der måtte være fra 1. april i år, altså et ret betydningsløst spørgsmål, da der næppe er afholdt udgifter i denne måned.

Jeg skal anbefale at stemme for ændringsforslagene og for lovforslagets endelige vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 133 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive stillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Forespørgsel til undervisningsministeren af Søgaard, Kaj Andresen, Henry Christensen, Damsgaard, Ninn-Hansen, Thestrup, Helge Larsen, Grethe Philip, Morten Lange og Iver Poulsen:

„Kan ministeren give en redegørelse for den praksis, der anvendes ved uddeling af midlerne under ungdommens uddannelsesfond?“

Ordføreren for forespørgerne (Søgaard): Både blandt tingets medlemmer og hos be-

folkningen i almindelighed har der tid til anden fundet diskussion sted angående fordelingen af midlerne fra ungdommens uddannelsesfond. Denne diskussion er naturligvis forstærket, efterhånden som større og større beløb er blevet stillet til rådighed for fonden, og vel ikke mindst i forbindelse med den sag, som i øjeblikket verserer vedrørende Københavns Aftenseminarium, en sag, som jeg forstår er til undersøgelse i justitsministeriet, og som jeg da heller ikke skal drage ind i debatten i dag.

Men til denne debat ude omkring er også føjet nogle avis-kronikker, som viser den store interesse, der er for uddannelsesfonden, specielt for lovens virkninger på grundlag af den meget hurtige opbygning siden 1961. Det er ikke alene de studerende selv, men langt, langt videre kredse, som har vist interesse for spørgsmålene omkring ungdommens uddannelsesfond. Derudover har de bevilgende myndigheder naturligvis altid pligt til at påse, at de bevilgede midler bruges til det formål, som loven foreskriver.

Det er på denne baggrund, vi har stillet den forespørgsel til den højtærede undervisningsminister, om ministeren kan give en redegørelse for den praksis, der anvendes ved uddeling af midlerne under ungdommens uddannelsesfond.

Undervisningsministeren (Helweg Petersen): Jeg vil gerne begynde med at sige, at vi jo her står over for en lovgivning, der klart afspejler den udvikling, der er foregået med hensyn til samfundets syn på ungdommens adgang til videreuddannelse. Lovgivningen om ungdommens uddannelsesfond såvel som de senere års bestræbelser på at gøre al undervisning gratis viser den interesse, samfundet nærer for at hjælpe de unge til at gennemføre den uddannelse, de har forudsætninger for og lyst til. Det er rigtigt, at der har været divergerende synspunkter om enkeltheder i lovgivningen — jeg tænker her specielt på forholdet mellem stipendier og lån — men om det centrale har der været enighed, og det er meget vigtigt, at denne enighed bevares.

Om den sag, der er den direkte foranledning til denne forespørgselsdebat, skal jeg bemærke, at vi i undervisningsministeriet, da vi blev klar over, at der synes at foreligge visse uregelmæssigheder i forbindelse